

Мало всього — ще і тугу цю вовчу...

Ліна Костенко

Мало всього — ще і тугу цю вовчу
в оце щоденне людське улюблю!
А я перетерплю, а я перемовчу,
аж поки згіркне слово "люблю".
Оці Ніагари блуду і бруду,
а я пересилю, русява, як Русь,
а я переб'юся, а я перебуду,
а я переплачу, пересміюсь!
Це переждати, пережадати,
це передвічне навперехрест,
це як перестріт — тебе перестріти,
це як переступ — слово і жест.
Перенебачу, перенечую,
передощиться, переболю,
а я переднюю, переночую,
а я перегодом перелюблю.
А я утечу в кошлаті Карпати,
а я цю любов задушу і уб'ю...
Зорі стозорі,
ви що — телепати?
Чого ж ви так дивитесь в душу мою?!